

Předseda Ústavního soudu
Ústavní soud
Joštova 625/8
660 83 Brno

V Brně dne 20. 10. 2020

Podnět k zahájení kárného stíhání soudce Jaroslava Fenyka

Stěžovatelka: **Mgr. Vendula Zahumenská, Ph.D.** bytem Lidická 700/19, 602 00
Brno

Elektronicky

1

Přílohy

- Článek předsedy ČAK
- Kopie e-mailu, který byl rozeslán čelným představitelům státu
- Další přílohy zmíněné v textu

I.

[1] Stěžovatelka tímto podává podnět ke kárnému stíhání soudce Jaroslava Fenyka v souladu s § 134 zákona o Ústavním soudu.

[2] Podle § 132 Soudce ústavního soudu je kárně odpovědný za kárné provinění.

[3] Podle § 133 odst. 1 zákona o ústavním soudu „**Kárným proviněním je *jednání, jímž soudce snižuje vážnost a důstojnost své funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé a nestranné rozhodování Ústavního soudu, jakož i jiné zaviněné porušení povinností soudce.***“

[4] Soudce Jaroslav Fenyk je blízkým spolupracovníkem současné ministryně spravedlnosti Marie Benešové. V červnu 2019 ostatně tento soudce napsal na podporu jmenování Marie Benešové do funkce ministryně text „Kdo se bojí Marie Benešové“¹, kde mimo jiné uvádí:

„paní ministryni znám pětadvacet let a konečně (Marie mi to váhání snad promine) mi došlo, že pokud mám zapadat do scénáře oné divadelní tříaktovky, budu muset i já odhodit své zábrany, přijmout roli, která mi náleží, a připomenout veřejnosti, kdo vlastně je Marie Benešová.“

A dále pak např. *„Výčet jejích výsledků v oblasti trestní spravedlnosti si nezasluhuje, aby byl přehlížen. Jeden by očekával, že veřejnost, zejména ta právnická, bude považovat za velký úspěch, že se Marie Benešová dala přesvědčit a nabídku na post ministryně znovu přijala.“*

[5] Je tak možné konstatovat, že soudce Fenyk nejen, že **ministryni dobře zná, ale také ji brání před kritikou.** Již toto vyjádření **prekračuje pravidla povinné zdrženlivosti soudce a snižuje důvěru v to, že soudce Fenyk může nezávisle rozhodovat v politických sporech, které se dotýkají vlády.**

[6] V časopisu Respekt byla přímo k textu soudce Fenyka zveřejněna polemika, kde je mimo jiné uvedeno:

*„Problém Marie Benešové je jinde. **V květnu 2013 se stala poradkyní prezidenta Miloše Zemana v oblasti práva. Politika, který nebyl a není zrovna vyznavačem práva a zákonů.** Jen namátkou (kdo chce znát podrobnosti, může si přečíst návrh na ústavní žalobu na prezidenta sepsanou senátorem Václavem Láskou a podepsanou více než třicítkou senátorů). Miloš Zeman v roce 2013 jmenoval a držel u moci svou úřednickou vládu Jiřího Rusnoka (Benešová v ní byla ministryní spravedlnosti), přestože sněmovna mu dodala dost hlasů, aby mohla fungovat vláda vzniklá na principu parlamentních voleb.*

¹ <https://www.ceska-justice.cz/2019/06/jaroslav-fenyk-se-boji-marie-benesove/>

Prezident pak nerespektoval ústavní zvyklosti celkem pravidelně a zasahoval tím jak do chodu exekutivy, tak do nezávislosti justice. Odmítal dlouho a nesmyslně jmenovat Bohuslava Sobotku premiérem, neodvolává ministry nebo nejmenuje ty navržené. Jeho kancléř nezáskal bezpečnostní prověrku (zákon to neukládá, ale dosud bylo zvykem, že se kancléři prověřce podrobili) a prezident ho nechal ve funkci. Stejně tak Zeman odmítal odvolat ministra financí Andreje Babiše, když mu to navrhnul premiér Sobotka.

Zjednodušeně - prezident Zeman vytváří v Česku soustavně atmosféru, kdy říká, že zákony a ústavní zvyklosti nejsou důležité, že je důležité, co říká on. Odmítá se omluvit, když je k tomu odsouzen soudem. **Kritizuje práci justice bez důkazů, když se mu to hodí.** Jeho kancléř se pokouší ovlivnit soudce a prezident k tomu mlčí. **A problém je, že k tomu mlčela od roku 2013 i jeho právní poradkyně Marie Benešová.**"

[7] Ostatně podle informací v médiích to **byla právě Marie Benešová, kdo prezidentu republiky doporučila, aby na soudce Ústavního soudu navrhl Jaroslava Fenyka.** – viz článek na novinky.cz *Zeman chce na Ústavním soudu Fenyka, doporučila ho Benešová.*²

[8] Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2020, sp. zn. 14 A 41/2020 ve věci žalobce Ondřeje dostála byla zrušena mimořádní opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 4. 2020, č. j. MZDR 16193/2020-2/MIN/KAN, ze dne 15. 4. 2020, č. j. MZDR 16195/2020-1/MIN/KAN, ze dne 26. 3. 2020, č. j. MZDR 13361/2020-1/MIN/KAN, ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZDR 12745/2020-1/MIN/KAN.

[9] Tímto rozsudkem městský soud konstatoval, že ministerstvo při vydání předmětných opatření překročilo zákonné meze své působnosti. V bodu 156 rozsudku soud konstatuje, že „pokud vyhlášením nouzového stavu vláda deklarovala, že běžné právní prostředky nestačí na zvládnutí nastalé krizové situace, bylo na místě aplikovat mimořádná krizová opatření, jejichž přijetí je předvídáno krizovým zákonem. A zákon počítá s tím, že tato krizová opatření mohou v razantní míře omezit základní práva a svobody, a proto stanoví jasný mechanismus pro jejich přijetí. Jakkoliv tedy nadále bylo plně v dispozici Ministerstva zdravotnictví činit úkony striktně spadající pod tento rezort, například vyčlenit lůžka ve zdravotnických zařízeních podle § 69 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně veřejného zdraví nebo zakázat návštěvy pacientů ve zdravotnických zařízeních, nepřislušelo mu omezit na území celého státu svobodu pohybu všech obyvatel ... Možnost přijmout takováto krizová opatření náležela v době nouzového stavu pouze vládě.“

[10] V bodu 84 rozsudku pak konstatuje, že „vláda si své role při nouzovém stavu nejprve byla vědoma, neboť přijala krizová opatření obdobného obsahu ve formě, jež předjímá ústavní zákon o bezpečnosti a krizový zákon.“ Soud pak konstatuje, že pokud tento správný postup exekutiva opustila, pak to „z hlediska práva neobstojí“.

² <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/zeman-chce-na-ustavnim-soudu-fenyka-doporucila-ho-benesova-181575>

[11] Soud v bodu 162 svoji argumentaci uzavřel s tím, že „napadená mimořádná opatření odpůrce v nikoliv malé míře zasáhla do základních práv a svobod, a že odpůrce nedisponoval dostatečnou věcnou působností k jejich vydání, soud návrhu navrhovatele vyhověl a napadená opatření obecné povahy zrušil.“

[12] Ke změně právního režimu opatření z režimu krizového zákona na režim zákona o ochraně veřejného zdraví čelní představitelé státu uvedli:

„My jsme to učinili právě proto, že se objevovaly různé spekulace, a vždycky v každé takovéto krizové době, já si to pamatuju z dob povodní, máte vedle těch slušných lidí, kterých je zaplaťpánbůh většina, máte černé pasažéry. A vůči těm samozřejmě stát se vymezí, to znamená, že my jsme chtěli zamezit těm nejednoznačným výkladům, proto je to podle zdravotnického zákona,“ uvedla v ČT Alena Schillerová.

„Tak pokud samozřejmě vycházíme z toho principu, že ta opatření, která jsou v rámci zákona číslo 258 jsou podle jiného režimu, tak opravdu tady není ten režim, kdy je možné žádat náhradu. Ten je podle krizových zákonů a v tomto případě na toto se nevztahuje,“ potvrdil výklad exekutivy v TV Prima náměstek ministra zdravotnictví Roman Prymula.

Důkaz: příložený článek „Vláda svým postupem chce zamezit sporům o odškodnění, potvrdila ministryně financí Schillerová“ publikovaný na stránkách serveru Česká justice.

[13] Dne 5. 5. 2020 byla ministryně spravedlnosti Marie Benešová hostem pořadu Interview čt24 dne 5. 5. 2020.³ Zde zejména zaznělo:

4

Ministryně Benešová: „**Zejména nesouhlasím s tím postupem Městského soudu Praha, tam bych třeba já být na místě toho soudce, tak se vyloučím, protože jestliže mám bratra politicky aktivního, včera vám tady obhajoval plamenně kroky proti vládě, tak to není zrovna vhodné a já bych na jeho místě se vyloučila. On se nevyloučil**“

redaktorka: „Myslíte vyloučení z podjatosti?“

Ministryně Benešová: „**Ano. Vyloučení z podjatosti. On tvrdí, že podjatý není, no tak to tak cítí, ale já bych to třeba udělala na jeho místě.**“

A pak tam byly takové zvláštní situace, a to jako je taky takové zvláštní, že třeba ten podatel, který tu stížnost podal, tak v podstatě mu ten soud pomáhal tu stížnost vylepšit tak, aby byla úspěšná, což se normálně nedělá, to je proti judikatuře Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu.

No a pak samozřejmě tam ještě byly další věci, protože nerozhodoval jediný senát Městského soudu, rozhodovaly i jiné senáty a ty dva ostatní senáty rozhodly přesně obráceně.“

³ Kompletní záznam je dostupný z <https://ct24.ceskatelevize.cz/specialy/koronavirus/3091163-stat-opatrenimi-zadnou-skodu-nezpusobil-podnikatele-musi-mit-vatu-na>

Redaktorka: „A teď mi prosím řekněte. Když městský soud v Praze vytýká, nebo tedy se pozastavuje, dejme tomu, přesněji řečeno, že vláda změnila ten postup, jsou tady také právníci a advokáti, kteří říkají, je tady podezření, že to vláda udělal proto, aby se lidé nemohli soudit o náhradu škody podle krizového zákona“

Ministryně Benešová: „**Paní redaktorko, o jaké škodě mluvíte? Stát žádnou škodu nezpůsobil. Tohleto je přírodní úkaz.**“

Redaktorka: „Já nemluvím o tom, že stát něco zavinił, ale stát omezil například lidem, aby mohli podnikat. Je to tak?“

Ministryně Benešová: „No to omezil, ale to musejí tu škodu prokázat, nemůže být nějaká virtuální. To není jednoduché tu škodu prokázat, protože jak říkám, ty virtuální škody, samozřejmě spousta advokátů se už třásla na to, si vydělat dobré palmáre, ale já jsem pesimistka, jestli by byli úspěšní, **protože stát žádnou škodu nezpůsobil, to je prostě vis maior situace,**“

redaktorka: „Přijal nějaká opatření, která mají konkrétní dopady“

Ministryně Benešová: „Přijal, ale ta opatření byla nutná, aby tady nedošlo k tomu, k čemu došlo v Itálii, to zas pozor, a chtěla bych vidět toho soudce, jak se s tím porovná, s takovým návrhem, **protože mohl by taky být v rozporu s dobrými mravy, že jo a škodu hradí ten, který ji způsobil. a říkám, stát to rozhodně není.**“

Redaktorka: „Myslíte si, že hrozí takové žaloby, jakožto dáma z praxe?“

Ministryně Benešová: „Tak, jsou pesimisté, kteří říkají, ano, hrozí nám tady kvanta žalob. Já bych takový pesimista nebyla. Já si myslím, že to tak hrozné nebude. Počítáme s tím i v případě posílení soudů, kdyby takové žaloby přišly, ale já to vyřeším jednoduše, protože máme něco přes 3 tisíce soudců, je to hodně na tuto malou zemi, podívejte se na Německo, klesá nám kriminalita, takže já bych ty soudce z toho trestního úseku přesunula na ten úsek, kde to bude potřeba, aby řešili tyto škody. Nové bych nenabírala.“

redaktorka: „Takže podle Vás jednoznačně stát žádnou škodu nezpůsobil, ale ta přijatá opatření škodu způsobit mohla, na tom se shodneme, nebo nikoli?“

Ministryně Benešová: „**Na tom se neshodneme, protože ta přijatá opatření byla příleřhavá té situaci. Něco jiného by bylo, kdyby vám zabavili dům, nebo takhle, ale že nemůže podnikat, to prostě každý podnikatel s tím musí počítat, musí mít takzvanou vatu na přežití...**“

[14] Stěžovatelka je přesvědčena, že citovanými výroky, které uvedla ministryně spravedlnosti a které následně byly převzaty do řady médií, došlo k zásahu do nezávislosti justice ve prospěch exekutivy. Stěžovatelka má za to, že se jedná o nezákonný zásahem, pokyn nebo donucení (dále jen „zásah“) správního orgánu ve smyslu § 82 soudního řádu správního. Proto také výroky ministryně napadla žalobou u správního soudu.

[15] **V usnesení Ústavního soudu ze dne 28. února 2006 sp. zn. II. ÚS 71/06** bylo judikováno: „*Ústavní soud již v několika předešlých rozhodnutích o ústavních stížnostech stěžovatele (např. ...) uvedl, že tyto aktivity některých politiků, na které stěžovatel poukázal, ať už měly v minulosti podobu verbálních projevů sdělovaných mediím nebo se i jinak zaměřovaly na vytvoření negativní atmosféry ve vztahu k stěžovatelovým návrhům před obecnými soudy anebo by se jednalo přímo o pokusy ingerovat do těchto řízení, jsou v podmínkách právního státu nepřípustné*“.

[16] Podle konstantní judikatury ESLP **právo na spravedlivý proces zaujímá v demokratické společnosti natolik význačné místo, že nic nemůže odůvodnit restriktivní výklad článku 6 odst. 1** (viz *Perez proti Francii* [velký senát], č. 47287/99, § 64, ESLP 2004-I).

[17] Za účelem určení, zda došlo k porušení článku 6 odst. 1 Úmluvy, musí soud přezkoumat jednotlivě každou část námitek stěžovatele a pak provést celkové hodnocení (viz *Mirilašvili proti Rusku*, č. 6293/04, rozhodnutí ze dne 11. prosince 2008, § 165).

[18] Ve věci *Sovtransavto Holding proti Ukrajině*, č. 48553/99, ESLP 2002-VII, několik politiků, včetně ukrajinského prezidenta, nabádalo soudy, aby „hájily zájmy ukrajinských občanů“. **ESLP konstatoval porušení práva stěžovatelské společnosti na to, aby její záležitost byla spravedlivě a veřejně projednána nezávislým a nestranným soudem, přičemž přihlédl mimo jiné k zásahům výkonné moci státu do soudních řízení.** ESLP uvedl: „... ukrajinské úřady nejvyšší úrovně zasáhly do řízení opakovaně. Bez ohledu na důvody předkládané vládou na obhajobu těchto zásahů se Soud domnívá, že vzhledem k jejich obsahu a způsobu, jakým byly prováděny ... byly ipso facto neslučitelné s pojmem ‚nezávislý a nestranný soud‘ ve smyslu článku 6 odst. 1 Úmluvy.“ (§ 80).

[19] Také ve věci *Kinský proti České republice* ESLP dospěl k závěru, že byl porušen čl. 6 odst. 1 Úmluvy. V § 89 poukázal na to, že „**několik politiků učinilo silně negativní prohlášení ve vztahu k rozhodnutím ve stejném typu řízení, jaké vedl stěžovatel, i přímo ve vztahu k řízením, která vedl stěžovatel, a také ve vztahu k soudcům, kteří v nich rozhodovali. Vyjádřili jednoznačný názor, že rozhodnutí soudů potvrzující nároky stěžovatele byla chybná a nežádoucí.**“

[20] ESLP konstatoval, že prohlášení byla namířena přímo proti soudcům (viz a contrario, *Mosteanu a ostatní proti Rumunsku*, č. 33176/96, § 42, 26. listopadu 2002, kde měl ESLP za to, že veřejné prohlášení prezidenta republiky, že by restituční rozsudky neměly být vynučovány, bylo namířeno primárně vůči orgánům pověřeným výkonem těchto rozhodnutí).

[21] Stěžovatelka je přesvědčena, že ministryně spravedlnosti, pokud veřejně vyslovila, že se měl vyloučit a dále pokud kritizovala postup předsedy senátu 14 a celého tohoto senátu Městského soudu v Praze v řízení sp. zn. sp. zn. 14 A 41/2020, se dopustila zásahu

do výkonu justice a nezávislosti soudů. Tato nepodložená kritika soudce a rozhodování nestranného soudu byla způsobilá ovlivnit rozhodování městského soudu a jeho soudců, včetně řízení proti opatřením vlády a ministerstva zdravotnictví (např. sp. zn. 10 A 35/2020 a sp. zn. 5 A 43/2020). V obou zmíněných řízeních bylo ostatně hned v následujících dnech vydáno zamítavé, resp. odmítavé usnesení v neprospěch žalobkyně.

[22] Stěžovatelka poukazuje na to, že vyjádření na podporu ministryně spravedlnosti, které soudce Fenyk zveřejnil, snižuje důvěru v nezávislé rozhodování Ústavního soudu v politických věcech.

II.

[23] Stěžovatelka rozeslala dne 20. 3. 2020 e-mailem výzvu „**Nouzový stav jinak a lépe: bez Babišova ega**“ (viz příloha tohoto podání). Ve zprávě poukazuje na to, jak s narůstajícími obavami sleduje kroky vlády, které postupně oklešťují všechna základní práva a svobody. Omezení by byl ochoten následovat, jestliže by respektovala ústavní systém, demokracii a právní stát. To se ale neděje. Svou výzvu zakončuje takto:

„Není v našich silách dál bojovat za demokracii o samotě. Proto vás vyzýváme a žádáme ze všech svých sil, abyste se za občany České republiky otevřeně postavili. Prosíme vás, abyste nedovolili další porušování základních lidských práv. Doufáme, že učiníte vše pro to, aby nouzový stav nepokračoval v podobě, v jaké byl naším premiérem nastolen. Prosíme, zamezte tomu, aby vláda občanům lhala, aby je popravdě a včas neinformovala. Zajistěte, aby byla naše práva co nejvíce šetřena a aby byla přijata taková opatření, která povedou k potřebné pomoci zdravotníkům, ochraně nemocných a slabých a současně nezničí naši zemi.

Prosíme, nezůstávejte nečinní a nemlčte.

Děkujeme.

S upřímným pozdravem a veškerou úctou Vendula Zahumenská a David Zahumenský“

[24] E-mail byl rozeslán několik desítkám osobností české politiky (senátoři a poslanci) a významným právníkům a ústavním činitelům (děkanové právnických fakult, předsedové a místopředsedové NS a NSS) a také několika soudkyním a soudcům Ústavního soudu. Konkrétně se ze soudců Ústavního soudu jednalo o:

- Pavla Rychetského
- Kateřinu Šimáčkovou
- Miladu Tomkovou
- Jaroslava Fenyka
- Jana Filipa
- Vojtěcha Šimíčka

- Davida Uhlíře

[25] Cílem výzvy, která byla rovněž zveřejněna na blogu stěžovatelky na serveru Aktuálně, nebylo jakkoli ovlivňovat probíhající soudní řízení. Jak je z textu zřejmé, cílem bylo upozornit na omezování základních práv a svobod, které podle autorů e-mailu neprobíhá v souladu s ústavou a zákony a které není založeno na doporučeních odborníků. **Cílem bylo požádat osobnosti, které se běžně do médií vyjadřují k podstatným otázkám demokracie, lidských práv a právního státu, aby nyní nemlčely a vyjádřili veřejně svůj názor na dění v této zemi.**

[26] Pokud je stěžovatelce známo, žádný ze soudců na podnět veřejně ani soukromě nereagoval. Na rozdíl od článků na podporu jmenování ministryně spravedlnosti (viz výše) to evidentně soudcům Ústavního soudu „nestálo za to“. Avšak dne 25. 3. 2020 byl na stránkách Advokátního deníku zveřejněn text **„Slovo předsedy ČAK Vladimíra Jirouska: Život, zdraví, svoboda a čest“**, kde je uvedeno:

A jestliže k vlastnímu podání žaloby přičteme i související aktivity jejích tvůrců, kteří prostřednictvím osobních výzev zasílaných elektronickou poštou vyzvali mimo jiné i ústavní soudce „k veřejné podpoře v souvislosti s věcí, v níž mají (pozn.: žalobci) postavení strany v probíhajícím soudním sporu“, nemohu jinak, než efekt a žádanou efektivitu „koronavirové“ žaloby z lůna Mgr. Davida Záhumenského a jeho manželky přirovnat k efektu a efektivitě výstřelu z Aurory. Obávám se, že na tomto místě nejmenovaný ústavní soudce, který se v dané věci obrátil na ministryni spravedlnosti s tím, nechť jako oprávněný orgán posoudí „toto nevhodné chování“, má právem o důstojnosti jednání jmenovaného advokáta jinou představu než on.“

[27] V usnesení o obdobné námitce ve věci Pl. ÚS 12/20 Ústavní soud uvádí: **„Pro posouzení rozporovaného jednání soudce Jaroslava Fenyka (tj. podání kárného podnětu ministryni spravedlnosti) je určující, že předmětný podnět se týkal jednání advokáta, které se událo ještě před samotným zahájením řízení o ústavní stížnosti stěžovatelek.“** (obdobně také viz rozhodování o shodné námitce ve věci Pl. ÚS 8/20 a Pl. ÚS 10/20).

[28] **Ústavní soud ve svých rozhodnutích potvrdil, že se jednalo o kárný podnět.** Pouze o podaných návrzích na vyloučení soudce rozhodl tak, že soudce Fenyk není vyloučen, protože **údajně podání kárného podnětu není projevem nepřátelského či nesnášenlivého postoje.** S tím se stěžovatelka neztotožňuje, nicméně zde **poukazuje na to, že to, že se soudce Fenyk obrátil na ministryni Benešovou může být nejen znakem nepřátelského nastavení vůči Mgr. Zahumenskému (a stěžovatelce), ale také důkazem o přátelských vztazích mezi soudcem Fenykem a ministryní spravedlnosti. Proto je zejména potřeba prověřit text e-mailu, který**

soudce Fenyk poslal ministryni (a následně zřejmě také předsedovi ČAK, který o tom napsal do svého článku).

[29] **Je evidentním snižování důstojnosti soudcovského stavu, pokud se soudce Ústavního soudu vyjadřuje na podporu jmenování ministryně spravedlnosti, ale stejný soudce mlčí, když tato ministryně útočí na soudce, kteří rozhodovali o žalobě Ondřeje Dostála. Mimochodem 2 z těchto soudců byli dříve asistenty na Ústavním soudu, přesto to nikomu z ústavních soudců za veřejné vyjádření nestojí.**⁴

[30] Je potřeba vzít do úvahy také kontext, na který poukázal **soudce NSS Baxa**, když opakovaně uvedl (naposledy asi před sněmovním výborem pro justici), že **mu prezident na jednání mezi čtyřma očima nabízel vedení Ústavního soudu výměnou za verdikt ve věci jmenování profesorů.**

[31] **Je to tedy tak, že je soudce Fenyk za své jmenování ministryni spravedlnosti zavázán? Postup soudce Fenyka snižuje důvěru v nezávislost soudní moci a důvěru veřejnosti v soudnictví.**

III.

[32] Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 371/04 konstatoval, že „*nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií vyjadřující vnitřní psychický stav soudce k projednávané věci v širším smyslu..., o níž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi nalezla stěží uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto potřeba vnímat šířeji, také v rovině objektivní.*“

[33] Soudce tak jako vykonavatel soudní moci, jež mu byla svěřena jmenováním do této funkce, **je povinen svým jednáním a chováním nezavdat příčinu tomu, aby byla narušena důvěra v jeho funkci na základě objektivního posouzení vnějšího pozorovatele. Jednáním a chováním se tedy myslí především výkon jeho funkce.**

[34] Ústavní soud se vyjádřil k otázce, zdali z chování soudců např. při jednání soudu lze vyvozovat jejich podjatost. Na str. 16 nálezu III. ÚS 4071/17 je uvedeno: „**Jednání soudce totiž může vzbuzovat oprávněnou pochybnost o jeho nestrannosti z hlediska objektivního testu, avšak zároveň toto jednání může vypovídat o osobním přesvědčení soudce natolik, že to povede k vyvrácení domněnky jeho nestrannosti v rámci subjektivního testu (viz rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 15. 12. 2005 ve věci Kyprianou v. Kypr, stížnost č. 73797/01, § 119 a § 123-133).**“

⁴ <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2715101-kauza-udajneho-ovlivnovani-soudcu-projdete-si-nejzajimavejsi-vyroky-soudcu-baxy-a>

[35] Stěžovatelka je přesvědčena, že jednání soudce, který vyhodnotí prostou občanskou výzvu týkající se nouzového stavu tak, že podá podnět ministryni spravedlnosti ke kárnému postihu advokáta, vzbuzuje oprávněné pochybnosti o možnosti nestranného postupu takového postupu jak vůči věci samotné (ústavnost postupu exekutivy), tak vůči stěžovatelce a jejímu právnímu zástupci. **Varovné jsou vazby mezi soudcem Fenykem a ministryní v kontextu toho, co uvedl soudce Baxa o tom, že mu bylo nabídnuto, že může být navržen za soudce Ústavního soudu výměnou za protislužbu, jakož i vzhledem k úzkým vazbám ministryně a prezidenta republiky.**

[36] Stěžovatelka odkazuje na četnou judikaturu kárného senátu NSS, jakož i na závěry Ústavního soudu přijaté v jeho nálezu sp. zn. I. ÚS 2617/15 z 5. 9. 2016:

„...jednotlivec, který přijal funkci soudce, je při výkonu své svobody projevu podle čl. 17 Listiny a čl. 10 Úmluvy vázán povinností loajality a zdrženlivosti. Jeho svoboda projevu tudíž podléhá zvláštním omezením, která vyplývají z této povinnosti. Soudce zejména nesmí svými projevy narušovat důvěru veřejnosti v to, že bude rozhodovat v souladu se základními principy demokratického právního státu, a důvěru v nestrannost a nezávislost soudní moci“

[37] Této své povinnosti soudce Fenyk nedostál a **svým vystupováním vůči stěžovatelce a jejímu manželovi a ministryni Benešové snižuje vážnost a důstojnost své funkce a ohrožuje důvěru v nezávislé a nestranné rozhodování Ústavního soudu, jakož i justice jako takové.**

[38] **Stěžovatelka požaduje, aby jeho podnět byl řádně a nezávisle prošetřen a aby byl vyrozuměn o přijatých opatřeních. S ohledem na to, že stěžovatelka podává také kárný podnět na předsedu Ústavního soudu a soudce Fenyk je místopředseda, stěžovatelka žádá, aby její podnět byl projednán plénem Ústavního soudu.**

Stěžovatelka